

Kruhy v lánech obilí, jejich ústa tiším, hlas
co si povídám, slyším přesýpat se čas
tam někde blízko mezi námi na mě myslíš dál.
to když nejsem sám, tak to abych se bál
že až se podívám ke hvězdám, nenajdu ráj
až naplním osud svůj, abych za ní i bránou šel já
ty dáváš mi sbohem, říkáš: "všechno je pryč
co chtěl jsi mi dát, k tomu špatný je klíč"
možná se sejdem u nebeských bran
vždyť láska je věčná, člověk nesmí být sám
provoněným bytem od parfému, který jsem znal
přes pokoj, který byl tvůj dětský ráj
bílou cestou do ráje už běžím, aby rozběhl se čas
který je v nás...
ty dáváš mi sbohem, říkáš: "všechno je pryč"...